

nu foreslaaer gjenoptagen! Man vil rimeligviis komme med den Indvendning — jeg erindrere ikke, om det er ved Sagens 1ste Behandling eller i Udvalget, at den er fremkommen —, at det gjør ikke saameget, om Procenten efter dette System er noget høiere eller noget lavere i de forskjellige Communer; thi saafremt Fordelingen blot er rigtig, vil det beroe paa en mindre rigtig Anvendelse af Indtægten, om Procenten bliver høj eller lav. Sætter man saaledes Indtægten for lavt, f. Ex. med 50 pCt., saa kommer man til at udrede det dobbelte Procentbeløb; men det er i Grunden ligegyldigt. Ja, dette kan, forsaavidt man gjør det gjenneegaende, have sin Gylbigbed for een Klasse Skatteydere; men jeg gab dog vide, om det er en Trøst for Den, der har faste Indtægter, f. Ex. en Embedsmand, en Pensionist, en Skolelærer osv., eller hvis Indtægter nøiagtigt kunne beregnes og efterregnes, at han, naar han maa udrede 10 pCt. i Indkomsskat, faaer at vide, at de andre Skatteydere i Virkeligheden ikke have udredt Mere end 5 pCt. af deres Skatteindtægt, fordi denne var sat 50 pCt. for lavt.

Jeg kan saaledes ikke fravige den Overbeviisning, at det er en urigtig og forkeert Veim, man kommer ind paa, naar man her paa nu vil bringe Contingentsystemet i Anvendelse, og dobbelt farlig, naar man, saaledes som jeg antyde i forrige Møde, tænker paa i Fremtiden at omordne Landcommunalbestatningen efter Formue og Velighed. — Jeg skal slutte hermed, og jeg antager, at jeg, efter hvad jeg nu har udtalt, ikke vil finde Anledning til videre at deeltage i Debatten; det skulde da være for at imødegaa enkelte Bemærkninger, der muligviis kunde fremkomme om de forskjellige Paragrapher. Dog skal jeg ikke undlade at udtale, at, desom det ikke er lykkes mig at overbevise det høie Thing, saa maa det ligge, ikke deri, at Procentssystemet i og for sig ikke er rigtigt og godt, men deri, at jeg har manglet Evne og Dygtighed til at fremstille den Sag, jeg forsvare. Der hører Held til Alt i Livet, og eet Uheld have vi Forsvarere af Procentssystemet havt, idet vor høitærede Formands Sygdom har været Aarsag til, at Een af vor Midte er bleven kaldet til at indtage Formands-

stedet, og vi saaledes ere blevne berøvede den Bistand, vi ellers vilde have havt i en klar og skarp Forstand og en stor parlamentarisk Begavelse; men jeg haaber, at den retfærdige Sag alligevel skal seire.

Talsen: Den høitærede Ordfører gav i Løverdags forskjellige Forrifter, som det skulde være gavnligt for Udvalgene at følge ved Behandlingen af de Sager, navnlig Regjeringsforslag, der forelægges dem til Behandling (Ordføreren: Det var ikke „Forrifter“!); jeg vil da sige, at den høitærede Ordfører fremfattede Forslag til en hensigtsmæssig og god Behandling ved Udvalgene af Regjerings Lovudkast. Jeg vilde ønske, at disse Forslag havde været tagne tilfølgende ved Behandlingen af nærværende Sag; jeg troer, at der derved for mig og andre af Thingets Medlemmer kunde have været vundet større Klarhed i vor Stilling ligeoverfor denne allerede ved dens Forelæggelse for mig meget tvivlsomme Sag. Jeg troer, at det derved kunde have været undgaaet at bringe Thingets Medlemmer i den meget vanskelige Stilling ved Sagens 2den Behandling at skulle vælge mellem 3 selvstændige, vidtforfjellige Forslag. — Fine gode Regler ere imidlertid ikke ved denne Velighed stete Fyldest, og vi maae altsaa tage Forholdet, som det foreligger. — Hvad jeg dog endnu mere end dette maa beklage ved det høitærede Udvalgs Betænkning, det er, at der trods al den Skarpsindighed, den theoretiske Dygtighed og den praktiske Erfaring, som har været samlet i Udvalget, dog ikke ved Betænkningen er blevet kastet noget klart Lys over det, der forekommer mig at være de to vigtigste Spørgsmaal ved denne Sag, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det Behov for Statskassen, som skal tilbeiebringes, rigtigt og retfærdigst staffles tilstede ved en Indkomsskat, og dernæst og i saa Fald Spørgsmaalet, om denne Skat da skal være af den Bestaaffenhed, som der er foreslaaet i Regjeringsens Udkast. Med Hensyn til disse to Spørgsmaal, der, som sagt, forekomme mig at være Hovedspørgsmaal og at være vigtigere end det hele Spørgsmaal om Contingent- eller Procentssystemet, er Betænkningen affattet med en vidunderlig Korthed. Der er nemlig i den i saa Henseende kun sagt,